

Javier Salinas Viñals,
bisbe de Tortosa

Moreira va escriure al llibre *Del Folklore Tortosí*: “de lo que dóna idea es del ambient que regna pel poble durant lo passeig triomfal de la nostra Reina pels carrers de la nostra ciutat... les cucaferes, los nanos, lo gegant i la geganta, les músiques, la dolçaina... les colles de forasters...”. Avui, a més, afegiria que aquestes colles de forasters estan formades per gent de diferents colors de pell, diverses llengües i creences, referint-se als nous ciutadans vinguts d’altres punts del planeta, esdevinguts també espectadors de les nostres manifestacions de fe. Què deuen pensar quan veuen el nostre amor a la Cinta? També els quasi dos mil joves acollits a la Diòcesi, vinguts d’arreu d’Europa per participar a la Jornada Mundial de la Joventut, es van aplegar a la Catedral el dia 14 d’agost, i van venerar la Cinta abans de desplaçar-se a Madrid. Molts d’ells quan miraran la icona de la Mare de Déu de la JMJ pensaran en la nostra Cinta, n’estic segur. Tot això ens parla de la gran veneració que sentim envers la patrona, que som capaços de transmetre.

Vivim uns temps difícils, amb problemes molt seriosos que han dut a moltes persones i famílies a un estat d’angoixa que contrasta amb l’esclat de joia espontània que brolla del cor dels tortosins en el cant de l’himne de la patrona, després d’acompanyar-la en processó pels carrers de la ciutat. Una festa plena de l’alegria que neix d’una espiritualitat cintera. La festa litúrgica de la Cinta és una font viva d’alegria popular. La Cinta revifa els nostres sentiments més íntims de cristians.

La Mare de Déu de la Cinta, doncs, revifa la fe i el compromís amb les exigències actuals, tal com el Papa Benet ens ha dit a Madrid: “Necessitem cristians arrelats i edificats en Crist, i fermes en la fe”. Per això aquesta devoció cintera ha de ser com un vestit de festa major, per viure sempre fermes en la fe i manifestar aquesta devoció que ens convida a fer família, a servir i estimar els altres.

Tant de bo que les festes d’enguany a la Mare de Déu de la Cinta ens facin redescobrir, i viure, que tota alegria autèntica ve de Déu; que aquesta festa ens duga al retrobament familiar i ciutadà; que el programa de festes ens ajude a conviure en fraternitat i solidaritat, i no solament aquests dies, sinó tot l’any. Tant de bo que allò que cantem en una de les estrofes dels Goigs a la Cinta siga una realitat:

Per això des d’aquell dia

*“qui té sort de naixe ací
té d’amant fill de Maria
tant com té de tortosí
pos duu l’ànima lligada
per la Cinta des del bres.”*